

forslag, der er indsendt af Skatterevisorforeningen i august 2002, og at udvalget, vi henviser til, er nedsat i februar 2003.

Hvad er det så, der er sket fra februar 2003 til nu, der gør, at man pludselig kører hele vejen rundt? Er det, fordi ministeren overhovedet ikke har været orienteret om, at det her udvalg har siddet med den sammensætning, det har? Eller hvorfor har ministeren ikke kunnet sige i februar 2003 – altså i år – at erhvervslivet burde være med? Det kan da ikke være nogen overraskelse for ministeren, at erhvervslivet har nogle interesser i det her. Det troede jeg var det, det hele gik ud på.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 15: Forslag til lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder (miljømålsloven).

Af miljøministeren (Hans Christian Schmidt). (Fremsat 8/10 2003).

Sammen med denne sag foretoges:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 16: Forslag til lov om ændring af lov om vandforsyning m.v., lov om miljøbeskyttelse, lov om jordforurening og lov om planlægning. (Ændringer som følge af lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder).

Af miljøministeren (Hans Christian Schmidt). (Fremsat 8/10 2003).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Inger Støjberg (V):

Lovforslag nr. L 15, miljømålsloven, sikrer implementeringen af EF-direktiverne vandrammedirektivet og habitatdirektivet i dansk lovgivning.

Lovforslag nr. L 16 indeholder konsekvensændringer i eksisterende love og giver sammenhæng i de nye og de gamle regler.

Lovforslagene er hjørnesten i den fremtidige forvaltning og planlægning af vand- og naturområdet, og hvis de vedtages, dannes der således også grundlag for ændringer af skovloven, naturbeskyttelsesloven og Vandmiljøplan III.

Historikken i, hvorfor vi i dag førstebehandler lovforslagene, er den, at Europa-Parlamentet, Kommissionen og Rådet i 1995 anmodede om en revision af den fælles vandpolitik. Det resulterede i vandrammedirektivet, der blev vedtaget i oktober 2000 med implementering senest i december 2003, så det er jo snart.

Danmark er via vandrammedirektivet forpligtet til at iværksætte de nødvendige foranstaltninger for at opnå de miljømål, som følger af direktivet. Vandrammedirektivet foreskriver, hvordan medlemslandene skal beskytte vandmiljøet, og det gælder både grundvand, vandløb, søer og kystnære områder.

Der er i direktivet fastsat et generelt mål om, at der i 2015 skal være opnået en god miljøtilstand i vandområderne samt være givet rammer for, hvilke planlægningsprocesser der skal ligge forud for at nå de her miljømål. Der er ligeledes bestemmelser om, at der skal ske en udpegning af vanddistrikter med dertil knyttede vandområdemyndigheder.

Til den sidstnævnte del, vanddistrikterne, er der foreslået, at der oprettes 13 af disse, og at der udpeges en vandmyndighed for hvert distrikt. Inddelingen er foreslået på baggrund af anbefalinger af et udvalgsarbejde, der tidligere er igangsat, og som følge af EU-vedtagelsen af vandrammedirektivet.

Umiddelbart kan det måske godt virke lidt besynderligt, at de her grænser er trukket på en måde, så både kommune- og amtsgrænser krydses, men læser man vandrammedirektivet, så foreskrives det deri, at det er vandløbsoplandene, der skal følges, og dermed ikke nødvendigvis kendte kommune- og amtsgrænser.

Et andet aspekt i det er rent faktisk også, at ingen kender Strukturkommissionens anbefalinger.